

عنوان مقاله:

بررسی نقش کرونا بر سلامت روان دانش آموزان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی عباسی - کارشناسی مهندسی برق، هنرآموز الکترونیک

عبدالباسط باش قره - لیسانس، آموزگار ابتدایی

علی ایمانی لاکه - کارشناس آموزش ابتدایی، معاون آموزشی

محمد روستائی - لیسانس، دبیر فیزیک

خلاصه مقاله:

غول بیماری کرونا، مدارس را برای چند سال متوالی به تعطیلی کشاند و با وجود بازگشایی مجدد مدارس و از سرگیری آموزش های حضوری، جای پای کرونا بر سلامت روان دانش آموزان و وضعیت تحصیل آنها قابل مشاهده است. سال تحصیلی برای دانش آموزان، معلمان و خانواده های آنها پس از تعطیلی آموزش های حضوری و جایگزینی آن با آموزش های آنلاین، متفاوت تر از سال های پیش از همه گیری بیماری کرونا و قرنطینه آغاز شده است، زیرا رد پای کرونا با گذشت یک سال از آموزش حضوری در پسا کرونا همچنان بر سلامت جسمی و روانی دانش آموزان باقی مانده است. افسردگی، وسواس فکری عملی، استرس، کم تحرکی و چاقی، مشکلات بینایی و مفصلی، تنهاتر بخشی از تأثیرات کرونا بر دانش آموزان است و با وجود تجربه بازگشایی مدارس در دو سال تحصیلی پس از قرنطینه، همچنان افت تحصیلی، اضطراب، نگرانی، دوری از جمع، احساس تنهایی و ترس از برقراری ارتباط در دانش آموزان قابل مشاهده است. افزون بر آسیب های روانی دانش آموزان در پی شیوع بیماری کرونا، آموزش های مجازی نیز چالش های مخصوص به خود را به همراه داشت و با توجه به مسائلی از جمله بمباران اطلاعاتی، گسترده بودن اخبار و نامحدود بودن دسترسی به فضای مجازی و اینترنت نیز دانش آموزان متحمل آسیب های دیگری شدند. قشر دانش آموز به خصوص دانش آموزان سه سال ابتدایی دبستان آسیب های بیشتری را تجربه کردند و جبران آسیب های وارده به این قشر، نیازمند زمان، برنامه هایی کارآمد، بررسی و رصد وضعیت سلامت جسمی، روحی و روانی است. در طول همه گیری کرونا، بعضی از کشورها با توجه به ماهیت ساختاری خود، به موقعیتی ثابت رسیدند و از تعطیل شدن مدارس تا حد امکان جلوگیری شد. آموزش حضوری در کشور مانند سایر کشورهای جهان، حدود دو سال به کما رفت و طی دو سال و نیم همه گیری بیماری کرونا، دانش آموزان در مقاطع زمانی کوتاهی در مدارس حضور داشتند. حضوری نبودن مدارس در طول مدت مذکور از منظر آموزشی، پرورشی و روانی، آسیب هایی تا حدی جبران ناپذیر به دانش آموزان به ویژه دانش آموزان سه سال ابتدایی وارد کرد و پس از فروکش کردن این بیماری، نیازمند اجرای برنامه هایی سازمان مند و ویژه بودیم. انسان موجودی اجتماعی و برای رشد و نمو خود، نیازمند فضایی اجتماعی و به منظور تأمین سلامت روحی و روانی خود، نیازمند حضور در جمع است؛ در واقع حضور و تعلق به یک جمع، یکی از اصلی ترین نیازهای انسان به شمار می رود.

کلمات کلیدی:

کرونا، سلامت روان، آموزش، دانش آموزان، آسیب روانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2025442>

